

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2010.0218

Fagligt Fælles Forbund - Transportgruppen

(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

DI Overenskomst I v/ DI (ATD)

(advokat Jacob Gården Larsen)

Uoverensstemmelsen angår forståelsen af § 4, stk. 4, i ATD-overenskomsten for taxikørsel om det generelle tillæg/branchetillæg "pr. time" set i lyset af, at chaufførerne i overensstemmelse med overenskomstens § 4, stk. 1, er provisionslønnede og i praksis alt overvejende arbejder uden nogen sikker registrering af arbejdstiden.

Klager nedlagde påstand om, at DI (ATD) skal anerkende, at det generelle tillæg i § 4, stk.4, i ATD-overenskomsten for taxikørsel skal ydes for samtlige arbejdstimer, også hvor antallet af arbejdstimer overstiger 37 timer pr. uge.

Indklagede påstod frifindelse.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 25. maj 2011 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af fhv. forhandlingssekretær Leif Søllingwraae, taxavognmand Ole Kryger Kristensen, formand for ATD, taxavognmand Tommy Jensen og taxavognmand, bestyrelsesmedlem i ATD Søren Hübertz Thomsen.

Baggrunden for sagen

§ 4, stk. 4, kom ind i ATD-overenskomsten med forligsmandens mæglingsforslag af 6. april 2007 om et generelt tillæg/branchetillæg på normallønsområderne.

Da chaufførerne i henhold til overenskomsten er provisionslønnede uden andre overenskomstmæssige arbejdstidsbestemmelser end § 2, stk. 1, hvorefter den normale effektive arbejdstid er 37 timer pr. uge, foreslog ATD branchetillægget omsat til et provisionstillæg, men overenskomstparterne kunne ikke enes herom.

Det er under sagen oplyst, at chaufførerne typisk får rådighed over vognen 12 timer ad gangen, således at det i meget vidt omfang er overladt til chaufførerne selv at afgøre, hvornår og hvor lang tid de vil køre i den enkelte rådighedsperiode. Chaufførerne skal påføre trafikbogen klokkeslettet ved arbejdstidens begyndelse og afslutning, jf. overenskomstens § 3, stk. 2, men selvvalgte pauser mv. bliver typisk ikke registreret. Det samme kan fx gælde, hvor en chauffør bliver bekendt med, at afløseren ved rådighedsperiodens afslutning er syg, og hvor chaufføren derefter vælger helt eller delvist at køre i afløserens rådighedsperiode. Chaufføren kan i så fald uanset sin faktiske arbejdstid være anført i trafikbogen med arbejdstid fra indlogningen i egen periode til udlogningen i afløserens periode.

Da der i praksis ikke eksisterer nogen registrering eller kontrol af chaufførernes reelle arbejdstid, har vognmændene efter det oplyste generelt valgt at betale det overenskomstmæssige branchetillæg til chaufførernes provisionsløn på grundlag af overenskomstens normale arbejdstid på 37 timer pr. uge eller for 7,4 timer pr. arbejdsdag, hvor chaufførerne har haft bilen til rådighed, og således uden hensyn til, om chaufførernes faktiske arbejdstid har været kortere eller længere end de 37, respektive 7,4 timer.

Der kunne ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af hver af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen træffes derfor af opmanden.

Parterne var enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse, hvorefter klagers påstand ville blive taget til følge med nedennævnte begrundelse og bemærkninger.

Opmandens begrundelse og resultat

Uanset at taxachaufførerne i henhold til ATD-overenskomsten er provisionslønnede uden nogen sikker registreret faktisk arbejdstid, blev det generelle branchetillæg i forligsmandens mæglingsforslag

også i ATD-overenskomsten indsat som et tillæg pr. time. Det lykkedes således ikke overenskomsterne at blive enige om ATD's forslag om at omregne det generelle timetillæg til et provisionstillæg.

En "time" må også i denne sammenhæng umiddelbart forstås som en faktisk præsteret arbejdstime, eller hvad der kan sidestilles hermed, og indklagede har ikke anført omstændigheder, der giver grundlag for at antage, at dette generelle timetillæg inden for ATD-overenskomstens område skal forstås som svarende til den normale arbejdstid uafhængigt af chaufførens faktiske arbejdstid.

Klagers påstand må herefter tages til følge.

Voldgiftssagen angår ikke – og voldgiftsretten har heller ikke fået det fornødne grundlag for at afgøre – hvad der i denne sammenhæng skal forstås ved en arbejdstime.

Opmanden bemærker dog på den givne foranledning, at trafikbogen hverken i sig selv eller sammen med bestillingskontorets kørselsregistreringer ses at udgøre et særlig sikkert grundlag for opgørelsen af chaufførernes faktiske arbejdstid, og at uoverensstemmelsen herom vel bedst fremadrettet kan løses ved en forhandling mellem overenskomsterne om etablering af et egnet system til registrering af chaufførernes faktiske arbejdstid mv.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 30. maj 2011

Poul Sørensen